

Voorzitter zijn van een adviesraad: droombaan, pittige klus of iets daar tussenin? Feit is dat de voorzitter een belangrijke rol vervult binnen de adviesraad. Hij of zij moet zorgen voor het 'goede gesprek' tussen de leden om uiteindelijk met een bruikbaar advies richting de gemeente te komen. Wat moet je in huis hebben om een goede voorzitter te kunnen zijn? Wat is je rol naar de gemeente toe? Hoe merk je dat je onafhankelijk bent, of juist niet? In deze reeks laten we 9 voorzitters aan het woord, die allemaal op een heel eigen manier invulling geven aan het voorzitterschap. Vaak met veel plezier, met soms ook met de nodige zweetdruppels...

INTERVIEWREEKS: VOORZITTERSCHAP

Maria Schmitz Wickermann
Voorzitter adviesraad Borne

‘Brede blik en onafhankelijkheid
zijn prioriteiten van onze
adviesraad’

Maria Schmitz Wickermann (70), werkte als jeugdarts en forensisch arts bij de GGD. Sinds twee maanden is ze, door omstandigheden, vicevoorzitter van de adviesraad in Borne.

“Als er in een gezin schulden zijn, moet je meer dan alleen die schulden aanpakken. Want als een kind daardoor niet ontbijt, wat heeft dat wel niet voor gevolgen? Als er in een gezin opvoedproblemen zijn, is het essentieel verder te kijken en te achterhalen of er ook relatieproblemen of werkeloosheid voorkomen. Daarom is het goed dat wij adviseren over de Wmo, de Jeugdwet en de Participatiewet. Je moet met een brede blik kijken hoe alles bij elkaar komt.”

Maria Schmitz Wickermann was twee jaar lid van de adviesraad toen ze als vicevoorzitter aan de slag ging. Was dat niet moeilijk? “Nee hoor, als arts had ik al met alle lagen van de bevolking te maken. En nieuwe zaken zijn te leren. Zoals de wetgeving over de jeugdzorg. Bij de Jeugdwet wordt het nu duidelijk wat de kosten zijn. Welke kant gaat het uit? Wat hoort waarbij? Valt een kind met dyslexie onder de Jeugdwet of moet het onderwijs daarvoor zorgdragen?”

Speciale kennis

Als vervanger van de voorzitter discussieert Schmitz Wickermann als vicevoorzitter gewoon mee. “Als je speciale kennis hebt, zoals ik als arts, maak ik daar gebruik van. Als ik die kennis achterhoud, doe ik het geheel tekort. Meebeslissen doe ik ook. Onze adviesraad heeft drie werkgroepen: Wmo, Jeugdwet en Participatiewet. Wanneer een advies gevraagd wordt over een Wmo-onderwerp bereidt die werkgroep dat voor. Maar alle leden bekijken het conceptadvies voordat het naar de gemeente gaat. Het leukste van het vicevoorzitterschap? Je bent breed geïnformeerd over hoe het bij jouw gemeente gaat, je leest allerlei stukken en het is fijn dat je je eigen kennis nog kunt gebruiken.”

De neuzen alle kanten uit

De adviesraad heeft sinds kort drie nieuw leden. Moeite om de neuzen dezelfde richting uit te krijgen? “Nee, wij zijn voor de neuzen alle kanten uit. Ieder moet zijn eigen inbreng kunnen hebben. Natuurlijk laat ik niet dezelfde persoon voortdurend aan het woord, daar let ik op. Andere partijen schuiven ook geregeld aan. Zo kregen we onlangs de thuiszorg op bezoek. Maar ook mantelzorgers, jongerenbegeleiders of begeleiders in dagbesteding krijgen een uitnodiging. Als raad zijn we qua professie heel divers samengesteld, maar niet qua leeftijd. We hebben wel een aantal jongeren, maar het overgrote deel is rond de zeventig.”

‘Waar leg je de grens bij het toelaten van nieuwe leden?’

Onafhankelijkheid

Fijn drie nieuw leden erbij, zou je denken, maar het bleek een hoofdpijndossier. Want waar ligt de grens bij het toelaten van nieuwe leden? “Bij de aanmeldingen zaten hele geschikte mensen. Die hadden tegelijkertijd zoveel belangen bij de gemeente, dat de keus heel moeilijk was. We hebben zelfs met De Koepel overlegd. Uiteindelijk hebben we ze niet opgenomen in onze raad. Of je wel lid mag zijn van een politieke partij? Ja, maar een fractievoorzitter van een politieke partij gaat dan weer te ver.”

Sociale gemeente

De adviesraden in den lande werken verschillend. De een wacht op een uitgewerkt gemeentelijk beleidsstuk, een andere kaart zelf zaken aan. In Borne praat de adviesraad steeds meer in een vroeg stadium mee. “Wij zitten dicht bij het vuur. We hebben korte lijntjes met de beleidsmedewerkers, dus we zijn vanaf het begin op de hoogte van hun voornemens. Dat is langzamerhand zo gegroeid. In de concrete beleidsstukken blijft dan niet veel meer over om te adviseren. Is dat geen risico? Misschien wel, maar tot nu loopt het soepel. Je weet natuurlijk niet hoe het gaat met de komende bezuinigingen. Voor alle duidelijkheid: je krijgt nooit voor 100 procent je zin.”

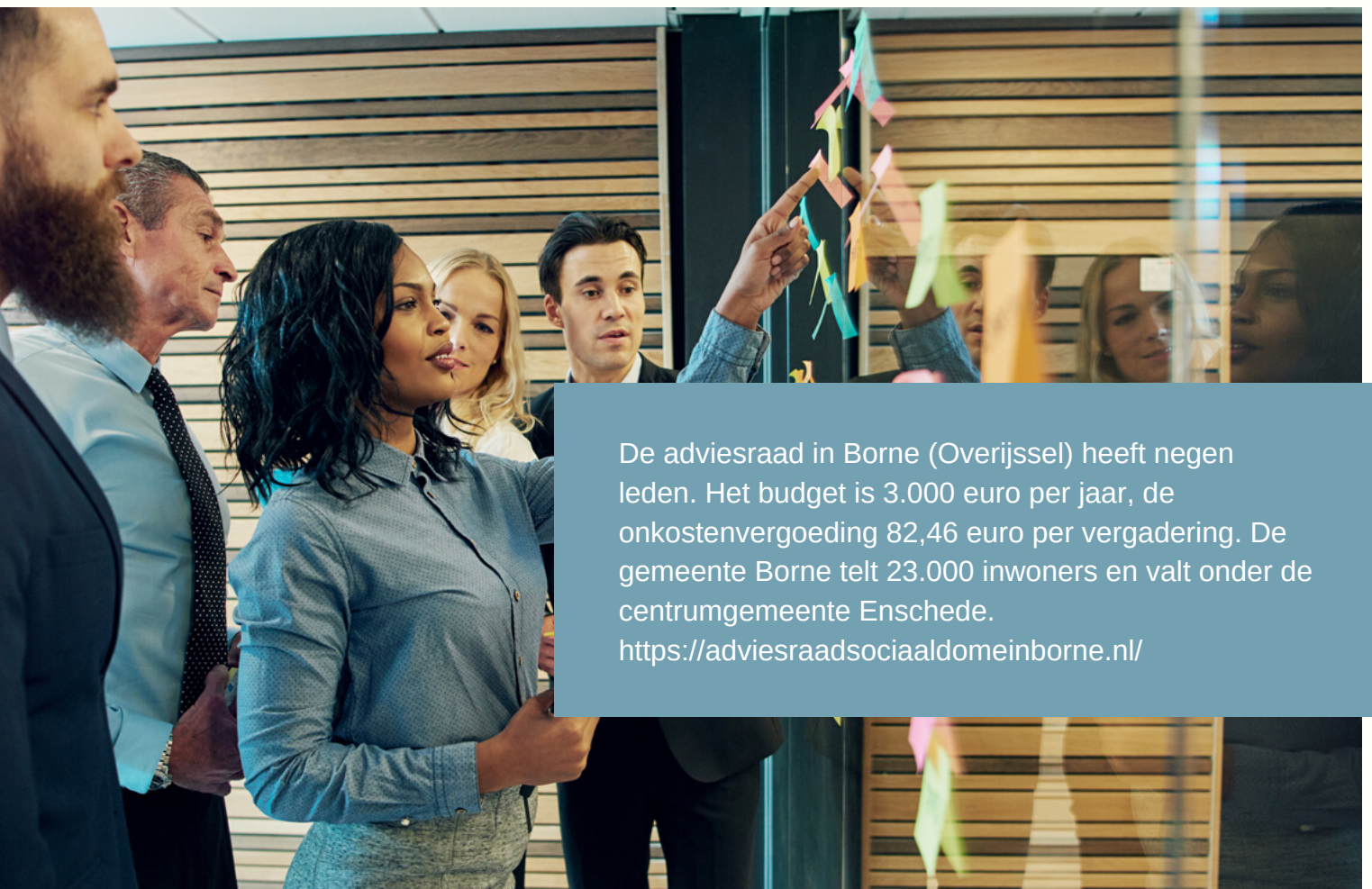
‘Je krijgt nooit voor 100 procent je zin’

Bezuinigingen

In Borne spelen, net zoals in veel andere gemeenten, bezuinigingen in het sociaal domein. “De tijd is voorbij dat de bomen tot in de hemel groeiden. De eigen bijdrage voor de Wmo, dus ook hulp bij huishouden, is vastgesteld op 17,50 euro per vier weken, ongeacht het aantal uren hulp. Moet iemand die jarenlang zelf een hulp heeft betaald - en nu een indicatie aanvraagt voor de Wmo - deze hulp dan voor dit lage bedrag toegewezen krijgen? Dat kun je je afvragen. Ja, we zijn een sociale gemeente. Om in aanmerking te komen voor inkomensondersteuning en gratis voorzieningen mag het inkomen tot 120% van het sociale minimum bedragen.”

Ontwikkelen

Het meest recente advies ging over de decentralisatie van beschermd wonen en de maatschappelijke opvang naar de verschillende dorpskernen. In plaats van naar de twee centrumgemeenten Almelo en Enschede. “Onze belangrijkste kanttekeningen: zorg voor een eerlijke verdeling, dus kernen met veel zorgvragers moeten ook meer geld krijgen. En zorg dat mensen de mogelijkheid krijgen zich te ontwikkelen. Zelfstandig wonen vraagt meer dan alleen een eigen huishouden voeren, boodschappen doen en voor je eten kunnen zorgen.”

De adviesraad in Borne (Overijssel) heeft negen leden. Het budget is 3.000 euro per jaar, de onkostenvergoeding 82,46 euro per vergadering. De gemeente Borne telt 23.000 inwoners en valt onder de centrumgemeente Enschede.

<https://adviesraadsociaaldomeinborne.nl/>